

Meghalt Oláh István honvédelmi miniszter

Mély megrendüléssel és fájdalommal tudatjuk, hogy Oláh István elvtárs, hadseregtábornok, honvédelmi miniszter, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, a magyar munkásmozgalom kiemelkedő személyisége 1985. december 15-én elhunyt.

Temetésének megszervezésére bizottság alakult — közli a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa és a Magyar Népköztársaság Honvédelmi Minisztériuma.

Oláh István 1926. december 16-án, sokgyermekes parasztszámban született, Nádudvaron. A szülői ház forradalmi szellemű nevelésének hatására közvetlenül a felszabadulást követően aktív tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak. A debreceni ideiglenes nemzeti kormány 1944. december 23-i felhívására az elsők között önként jelentkezett, az akkor szerveződő új demokratikus hadseregbe. Az a szándék vezette őt is, mint azt a sok ezer haladó gondolkodású magyar embert, akik a fegyveres harc vállalásával is kifejezték: a magyar nép legjobbjai szembe fordultak a hitleri Németországgal, a rájuk kényszerített idegen elnyomás kiszolgálóival, a hazaáruló és nepellenes politikával. Ifjúkori döntése életreszóló volt, végleg elkötelezte magát a demokratikus átalakulás, a szocializmus ügyé, a haza fegyveres szolgálata mellett. 1945 tavaszán a szovjet hadsereg oldalán alakulatával ausztriai hadművelési területre vonult. Hazatérve folytatta a katonai szolgálat mellett megszakított tanulmányait. 1947-ben a debreceni tanítóképzőben tanítói képesítést szerzett. Felismerve és megértve a néphatalom védelmének fontosságát, a párt megbízásából 1947-ben útja ismét a néphadseregbe vezetett. 1947—49. között a Kossuth Akadémia hallgatója lett, ahol kitűnt kimagasló képességeivel. 1949-ben hadnagyként avatták tiszté. Katonai pályája során az ország számos hely-
őrségében szolgált, és szakaszpáncsnoktól szinte minden parancsnoki beosztást betöltve, jutott el a honvédelmi miniszteri tisztségig.

Szívelégtelenség miatt bekövetkezett hirtelen halálával nagy veszteség érte a magyar forradalmi munkásmozgalmat és néphadseregünket. Oláh István részese

volt a párt honvédelmi politikája formálásának, gyakorlati megvalósításának. Munkáját nagy hozzáértéssel, töretlen akarattal, szorgalommal és előrelátással végezte. A Magyar Néphadsereg fejlesztésében az ország lehetőségeire épülő, a szövetségesek körében is elismerést kiváltó megoldások kezdeményezője volt. Mint kommunista katonai vezető, minden beosztásában nagy figyelmet fordított arra, hogy sokoldalúan ismerje a hadsereg életét, beosztottjainak szolgálati körülményeit. A szocializmus építésének és védelmének kérdéseit mindig egységben szemlélte, és javaslatait is ennek szellemében fogalmazta meg. A béke megővésének igaz híve volt. Katonai feladatait minden beosztásában aldozatkészen, a szocialista hazaért, a nemzetért érzett felelősséggel, példamutató kommunista elkötelezettséggel látta el. Hivatásának teljesítése mellett nagy aktivitással vette ki részét a közéletből is. Több mint egy évtizede tagja az MSZMP Központi Bizottságának, alelnöke a Magyar Ellenállók, Antifasiszták Szövetségének. Fáradhatatlan munkálkodása, humánus gondolkodása, igazságérzete tiszteletet és megbecsülést váltott ki társadalmunkban, a fegyveres erők és testületek körében.

Oláh István igaz hazafiként és internacionalistaként elévülhetetlen érdemeket szerzett a magyar-szovjet barátság erősítésében, a Varsói Szerződés hadseregei közötti fegyverbarátság elmélyítésében, a Magyar Néphadsereg nemzetközi kapcsolatainak ápolásában.

Eredményes munkájának elismeréseként magas hazai és külföldi kitüntetésekben részesült. Megkapta többek között a Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérmét és a Szocialista Magyarorszáért Érdemrendet.

Aranykapu — ezüstvasárnap

Félmilliárdot költöttek a fenyőfák alá

Berlin, Alexander Platz. Szeged, Marx tér. Két mondat, két tér. De összefügg! Miért? A vásár miatt. Kezdem az itthonival: Aranykapu a B-pavilonban, az ipari vásár területén, amely Szilárda napjától Adám-Eváig nyitva az ajándékozók előtt. Pontosítok: naponta reggel 7-től délután 5-ig. Az előző, az NDK fővárosa, ami Európa „kufarkodásában” a leghíresebb, mert ott vernek sátrat december elsején, hogy ami szem-szájnak ingere, kínálhassa magát a kedves vevőnek karácsonyi ajándékként. Szeged is első. Eszpedig abban, hogy a kisiparosok közös és „primör” áru kínálatát láthatják-vehetik apróknak és nagyoknak.

Nehéz lenne rangsorolni a Kiosz városi alapszervezetének kezdeményezését azon európai városok sorában, ahol évente rendeznek hagyományosan szabadtéri karácsonyi vásárokat. Kár ezen törni a fejet, jobb örülni a remélhetően rendszeressé váló év végi bőséges — és mives — kisiparos áru kínálatnak!

Valaha kézművesnek titulálták — szépen — a mai kisiparosokat. Az a huszonegynéhány iparos most közösen tárja keze művét a nyilvánosságnak. Név szerint kár lenne bárkit kiemelni, mi több, nem is való. Ugyanis: az összkép a lényeg. Ez viszont színes: piros például a mézeskalácsszív (ami inkább a régi korra emlékeztet, mintsem giccses), ezüst színű az ezüstműves „tárlata”, tarka a kötő (ha úgy tetszik hurkoló) pavilonja, barna árnyalatokban pompáznak a bőrdíszművesek praktikus

áruai, természet nyújtotta klorban szűrnak szemet a kosárfonó remekei, de kíváncsivá tesznek a gyönyörűen hímzett terítők és kelmék is. Ki mindezt látta, megpihenhet az algyői cukrászmester székein, hogy édesítse száját, fogyassza kávéját.

„Aranyos” az Aranykapu, „ezüstös” az Ezüstvasárnap. A két nagy áruházban járva, szimpatikus látvány az árubőség és a vásárlótömeg. Nem szeretném fárasztani az ajándékozásban amúgy is kimerült (minden módon?) olvasót a hiány-

cikkek (kevés van!), meg a méregdrága (sok van!), de zsebet bizsergető áruvevő tumultussal. Csak röviden: a Centrumban (és a Divat Centrumban) a tegnapi vásárnapon 2 millió 2 ezer forint értékű árut vásároltak, a Nagyáruházban pedig 2 milli forint maradt a pénztárban. Ez utóbbi bevétel a tavalyinál 31 százalékkal több. És még egy. Ez utóbiban két színes tévét is sorsoltak. A szerencsések: Bagi Jánosné (Székely-sor 3.) és Ábrahám Lajosné (Boszorkánysziget utca 30.).

A. S.

„Tubi or not tubi”

„Lenni vagy nem lenni”, mondja Hamlet dán királyfi magyar színpadokon, s hiányos angol műveltségünkben is futja annyira, hogy tudjuk az eredetijét, „To be or not to be...”. Azaz, kiejtve: tu bi or not tu bi, ami tegnap és tegnapelőtt a Marx téri B pavilon divatcikkárú-sokkal megszokott csarnokában annyit jelent egészen szabad(oz) fordításban, hogy tubi (vagyis galamb) vagy nem galamb. Remélem, világos, mert a felelet a hét-száz, ketrecben toporgó kecses „magasszállókerítő” és bumfordi texán húsgalamb, valamint a röptetésre szánt és szépségükkel hivalkodó diszgalambok láttán csak az lehet: galamb hát! A javából.

A szegedi és a szabadkai, nagybecskereki tenyésztők a legszebb példányukat hozták el az ezüstvasárnapi forgatagba, hogy kedves látnivalót kínáljanak a nagy számú érdeklődőnek.

Egy pillanat, és szerte-foszlík a galambimádat lila ködfelhője. Mert akkora ricsajt csapva követel magának figyelmet egy óriási és egy törpekakas, mint egy hivatásos vekkel, és egy törpetyűkba oltott tihanyi visszhang. Írom is: a Szegedi Kocsis József Galamb- és Kisállattenyésztők Egyesülete rendezte nemzetközi galambkiállításon diszbaromfiak is voltak.

A tegnapi nap „galamb-szakos” csemegéi közé tartozott a Postagalamb Szövetség Dél-Tisza Kerülete rendezésében a textilművek ifjúsági klubjában nyílt kiállítás is, amelyen Csongrád és Békés megye legjobbjai (tenyésztők és versenygalambjaik) szerepeltek. Aligha nyílt volna méltóbb helyen a kiállítás, mint városunkban, hiszen a legutóbbi postagalamb olimpiáról az ezüstérmes szegedi galamb hozta el — Portugáliából.

I. Zs.

Rakodás

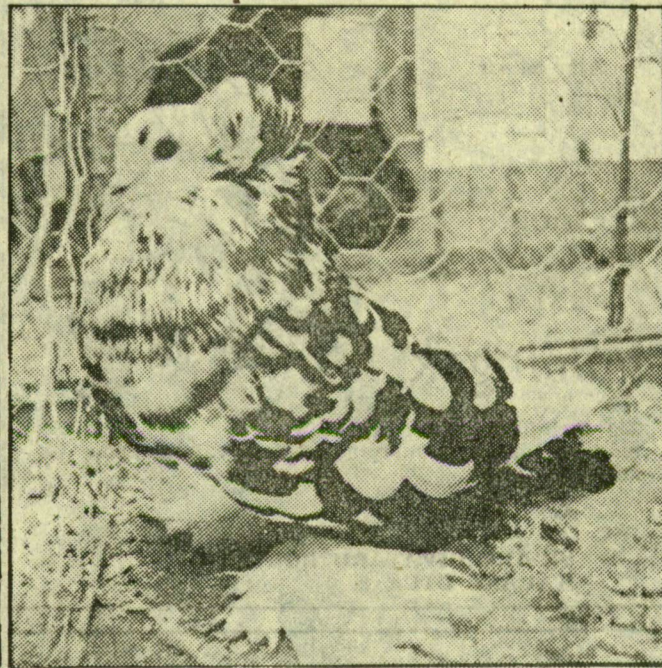
Rakodási csúcs volt a hét végén a vasutakon. Vasárnap a MÁV Miskolci Igazgatóságánál 1810 vasúti kocsi kirakodására számítottak, azonban a vállalatok már a délutáni órákig jóval többet raktak ki. Ennek köszönhető, hogy az e napra kért valamennyi kocsigényt ki tudta elégíteni a miskolci vasúti igazgatóság.

A szállítató vállalatok 1500 vagon igényeltek, s ezt meg is kapták. Különösen sok kicsit rakott meg a borsodi szénbányák, a diósgyőri Lenin Kohászati Művek, az ózdi Kohászati Üzemek, a leninvárosi Tiszai Vegyi Kombinát, a tiszai Kőolajipari Vállalat, valamint a kazincbarcikai Borsodi Vegyi Kombinát.

A MÁV Szegedi Igazgatóságának területén — ahol szombaton és vasárnap mintegy harmincötezer tonna árut raktak ki a vagonokból, illetve rakta be a vasúti kocsikba — szintén a vége felé közeledik a cukorrépa szállítása. Orosházáról Mezőhegyesre, Bajáról, Bácsbokodról, Kiskunlacházáról Hatvanba az utolsó szerelvényeket indították útnak a cukorgyáraknak. Az idényben a tervezett egymillió-százezer tonna repából már egymillió-negyvenezer tonnát eljuttattak a feldolgozóüzemekbe, így előreláthatóan a tavalyinál több héttel előbb, még karácsony előtt befejeződik e területen a cukorrépa-szállítás.

A szegedi vasúti igazgatóságtól kapott tájékoztatás szerint a vállalatok többsége példásan megszervezte a nekik érkező áruk hét végi kirakását.

Ünnepkészület

Személyi változások

■ Moszkva (MTI)

Mihail Scsadovot, a Szovjetunió szénbányászati miniszterének eddigi első helyettesét nevezte ki szénbányászati miniszterre a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának elnöksége. Borisz Bratscsenkót, a korábbi minisztert egészségi állapota miatti nyugdíjba vonulása kapcsán ugyanakkor felmentették a tárca vezetőjének funkciójából.

Mihail Scsadov 1927-ben született, bányamérnök, több mint 35 éve tevékenykedik a szénbányászatban.

*

A Tadzsik Kommunista Párt Központi Bizottságának szombati ülésén felmentették tisztességéből Rahman Nabijevet, a Központi Bizottság első titkárát, mert megromlott egészségi állapotára való tekintettel nyugállományba vonul. Helyére Kahar Mahkamovot, a Tadzsik SZSZK Minisztertanácsának elnökét választották meg.

Személyi változások voltak a Kazah Kommunista Párt élén is.

Felmentették megbízatása alól K. K. Kazibajevet, a Kazah KP KB titkárát, a KB Irodájának (politikai bizottságának tagját, aki más munkahelyre került át. A KB titkárává választották Z. K. Kamaligyenovot, a Kazah SZSZK állambiztonsági bizottságának elnökét. A KB Iroda tagjává nevezték ki Sz. M. Mukasevet, a köztársaság legfelsőbb tanácsa elnökségének elnökét.

A tanácskozáson a KB Iroda további két tagját is felmentették eddigi viselt tisztességéből: B. A. Asimov nyugállományba vonult, K. M. Auhagyijev pedig más megbízatást kap.

Kizárták az SZKP tagjai közül A. D. Kojcsumanovot, az alma-atai városi pártbizottság volt első titkárát, önéletrajzi adatainak meghamisítása, szerénytelen magatartás és hivatali hatalommal való visszaélés miatt.